

Księga Joela

Rozdział 1

1. Słowo JAHWE, które doszło do Joela, syna Petuela. 2. Słuchajcie tego, starcy, nakłońcie ucha wszyscy mieszkańcy tej ziemi. Czy zdarzyło się coś podobnego za waszych dni albo za dni waszych ojców? 3. Opowiadajcie o tym swoim synom, a wasi synowie *niech opowiedzą* swoim synom, a ich synowie przyszłemu pokoleniu. 4. Co zostało *po* gąsienicy, zjadła szarańcza, co zostało *po* szarańczy, zjadła larwa, a co zostało *po* larwie, zjadło robactwo. 5. Ocknijcie się, pijani, i płaczcie; wszyscy, którzy pijecie wino, zawódcie z powodu moszczu, bo został odjęty od waszych ust. 6. Nadciągnął bowiem naród do mojej ziemi, mocny i niezliczony, jego zęby to zęby lwa, a zęby trzonowe *ma jak* srogi lew. 7. Spustoszył moją winorośl i połupał moje drzewo figowe. Odarł je doszczętnie i porzucił *tak, że* zbielały jego gałęzie. 8. Lamentuj jak dziewczica przepasana worem nad mężem swojej młodości. 9. Odjęto ofiarę z pokarmów i z płynów od domu PANA; płaczą kapłani, słudzy JAHWE. 10. Pole zostało spustoszone i ziemia się smuci, ponieważ zniszczono zboże. Wysechł moszcz, zginęła oliwa. 11. Zawstyďte się, rolnicy; zawódcie winogrodniczy z powodu pszenicy i jęczmienia, bo przepadło żniwo polne. 12. Uschła winorośl i zwiędło drzewo figowe; drzewo granatowe, palma, jabłoń *i* wszystkie drzewa polne uschły, bo radość znikła spośród synów ludzkich. 13. Przepaszcie się i płaczcie, kapłani. Zawódcie, słudzy ołtarza. Przyjdźcie i nocujcie w worach, słudzy mego Boga, bo zabrakło ofiar z pokarmów i płynów w domu waszego Boga. 14. Ogłóście święty post, zwołajcie zgromadzenie, zbierzcie starców *i* wszystkich mieszkańców ziemi w domu JAHWE, waszego Boga, i wołajcie do JAHWE: 15. Ach, co to za dzień! Bliski bowiem jest dzień JAHWE i nadejdzie jak spustoszenie od Wszechmocnego. 16. Czyż na naszych oczach nie zginęła żywność, a z domu naszego Boga — radość i wesele? 17. Zgniły ziarna pod swymi skibami, spustoszone są spichlerze, zburzone stodoły, bo uschło zboże. 18. Jakże ryczy bydło? Błąkają się stada wołów, bo nie mają pastwisk, nawet i trzody owiec wyginęły. 19. Do ciebie wołam, JAHWE, bo ogień pożarł pastwiska *na* pustyni, a płomień spalił wszystkie drzewa polne; 20. Także i zwierzęta polne ryczą do ciebie, ponieważ wyschły strumienie wód, a ogień pożarł pastwiska na pustyni.